

Forsvarsvæsenets Interesse maa bede ærede Medlemmer om, er, at de for det, de ville bevilge, skaffe noget Godt og Tilfredsstillende; thi hellere noget Mindre, naar det er noget Godt, end noget Stort, naar det er Løst og Utilfredsstillende. Den ærede Ordfører udtalte i Forbigaaende, at naar Flertallets Forslag blev vedtaget, vilde det vækkende Spørgsmaal om, hvilken Stilling Garden indtager i Krigstilfælde, blive løst. Det forekommer mig, at der ikke eksisterer noget saadant vækkende Spørgsmaal. Vi have havt to Krige, og i dem har Garden med Hæder hævdet sin Stilling, efter at den med Beredvillighed strax er bleven sendt i Kampen for Fædrelandet. — Endelig var der en Udtalelse af den ærede Ordfører i Slutningen af hans Foredrag, som jeg skal tillade mig at inddrage. Den ærede Ordfører fandt det ganske naturligt, at ingen af Hærens Officerer havde udtalt sig for det Forslag, her foreligger fra Udvalgets Flertal, fordi Forslaget gik ud paa en Udvidelse af Søværnet og en deraf følgende Indskrænkning af Hæren. Det er min Dvertydning, at dersom man kan overbevise Hærens Officerer om, at man ved at udvide Søværnet og indskrænke Hæren vil vinde et bedre Forsvar for Landet, vil der høre sig mange Stemmer for en saadan Foranstaltning.

Ansvar: Det, som bevægede mig til at begjære Ordet, var netop den Udtalelse, som den ærede Krigsminister i Slutningen af sit Foredrag kortelig gik ind paa, nemlig den Udtalelse af den ærede Ordfører, at Grunden til, at vi Medlemmer af Landhæren ikke kunde gaa ind paa Flertallets Forslag, var, at Forslaget gik ud paa en Indskrænkning af Hærens Styrke. Det er i mine Tanker noget af det Stærkeste, der endnu er blevet sagt os, at vi ikke skulde ville gaa ind paa et Forslag, der efter de Herrers Mening vilde være til Gavn for Fædrelandet og dets Forsvar, fordi dette Forslag gik imod vore personlige Interesser. Hvad nu dette Punkt angaar, da berører Forslaget jo slet ikke enten vor personlige Interesse eller vor Standsinteresse; thi hvad enten Hæren er stor eller lille, vil der altid være Plads i den for de forskellige Grader. Nei, det, som gjør, at vi ere Modstandere af Flertallets Forslag og have været det fra Begyndelsen af, maa søges i, hvad vi efterhaanden have faaet at se af de Herrers Forsvarsplan. Gangen det ærede Flertal ved Begyndelsen af vore Forhandlinger iaar fremkom med sit Befæstningsforslag, som det jo ogsaa havde fremsat i Fjor, men ikke paa samme overfluelige Maade, saa maatte man først se, hvad der kom efter, og saa kom de Herrers Forslag om Søforsvaret ligesom nu deres Forslag angaaende Landforsvaret. Der foreligger altsaa nu fra Flertallets Side det, som man tidligere med saa stor Styrke har forlangt fra Krigsbestyrelsens Side, nemlig Noget, der kan ligne en Forsvarsplan. Naar vi da se, hvorpaa denne Forsvars-

plan fra Flertallets Side gaar ud, saa er det derpaa, at de Herrer ville indskrænke Landhærens Styrke til 21 Liniebatailloner — thi det er jo kun disse, man tænker paa som disponible til et virkeligt aktivt Forsvar mod Fjenden — og dertil føie et Landværn af samme Styrke, som skal føie det lokale Forsvar. Ser man dernæst paa, hvorledes Flertallet fordeler Hærstyrken over Landet, saa finder man, at det lægger 3 Regimenter a 3 Batailloner i Jylland, 1 Regiment paa Fyen og 3 paa Sjælland. Flertallets Forslag med Hensyn til Søværnet er jo af den Betskaffenhed, at det vistnok almindelig maa erkendes, at nogen egentlig Udvikling af Søværnet er der ikke i nogen nær Fremtid synderlig Sikkerhed for efter dette Forslag, og Flertallets Stilling til Kjøbenhavns Søbefæstning gjør det, som tidligere udvirket, i høi Grad sandsynligt, at Flaaden ikke vil kunne spille nogen Rolle i Storebælt. Der er altsaa efter hele den Tankegang, der ligger til Grund for Flertallets Forslag, overveiende Sandsynlighed for, at i Tilfælde af Krigs Udbrud ville Tropickeafdelingerne befinde sig, hvor de efter Forslaget ville komme til at ligge i Fredstid, saa at de 3 Regimenter ville nødtvungent blive i Jylland og det ene Regiment paa Fyen. Vi staa saaledes her paa Sjælland med 3 Regimenter a 3 Batailloner, altsaa 9 Liniebatailloner. Nu har Flertallet selv erkendt, at en Koncentration af Forsvaret sandsynligvis vil være nødvendig, idet man ikke har noget synderligt Haab om med heldigt Udfald at kunne begynde en Kamp i Jylland mod en større Hærstyrke; men saaledes som Flertallet vil disponere over Hæren, tror jeg, at i de allerfleste Tilfælde vil Resultatet blive, at Tropickeerne i Jylland og Fyen ikke kunne komme bort, men ville blive trængte tilbage og til Slutningen nøbte til at overgive sig. Saa staa vi altsaa paa Sjælland med de 9 Batailloner, og hvorledes disse ville komme til at forholde sig, naar de ikke have noget Sted at ty til under Kampen mod en Overmagt, kan der vel ikke være Tvivl om. Dette er for min Betragtning Resultaterne af Flertallets Forslag, og jeg tror, at det er det dyreste, der nogenfinde er kommet frem, fordi det udgiver ikke saa Benge til Foranstaltninger, som høist sandsynligt aldeles ikke ville kunne føie til andet Resultat end til Udelæggelse og Skam for Landet. Dette er Grunden til, at jeg for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade tør gaa ind paa det ærede Flertals Forslag, og det er paa ingensomhelst Maade den, at det tilfigter en Reduktion af Hæren. Det kan ikke nytte noget, naar man her vil henvise til de Forhandlinger, som fandt Sted i 1866; thi, som allerede udtalt, disse Forhandlinger bleve førte under en ganske anden Forudsætning end den, som nu kan være tilstede; de bleve førte under den Forudsætning, som den Gang var rigtig, nemlig at vi med nogen Sandsynlighed kunde vedligeholde Forbindel-